

Değişim İster Benlik

– Gülalkın · 05 Haziran 2018

İnsanlarımız tekdüze yaşamayı sevmez genelde...Psikolojik rahatsızlıklara maruz kalırlar. Bu durumda psikiyatrlar "seyahate çıkın, deniz, kum, güneş, yüzün veya bir dağ evinde bir süre yaşayın." gibi önerilerde bulunurlar.

Evimizde eşyalarımızın uzun zamandır hep aynı yerde oluşundan içimiz sıkılır da yerlerini değiştiririz. Bu değişiklikle (bir süre) ferahlık bulur ruhumuz...

Senede dört ayrı mevsimiyle tabiattaki değişik "değişim" arzumuzu kısmen telâfi eder.

Çok uzun süre aynı ev, aynı mahalle monoton bir yaşantıya iter insanlarımızı. Maddi olanakları müsait olanlar başka bir muhitte başka bir evde yaşamaya başlarlar, kiracının işi kolay, taşınarak ev değiştirirler.

Daha geniş çerçevede şehir değiştirenlere de rastlarız. Bu olayın özünde değişim arzusu vardır.

Kurumların toplulukların da değişim arzusuna girdikleri görülmüştür. Örneğin son yirmi yıldır

Fenerbahçe kulübünün başkanı olan Aziz Yıldırım'ın yerine Ali Koç'un başkan seçilmesi gibi...

Oda başkanları da aynı...Belli bir süre gözlemlenir, icraatları beğenilirse yeniden, aksi halde daha ümit verici aktif bir başkan seçilir. Beyinler şunu kabul etmelidir ki; seçilmiş bir başkan hep o görevde ve de ölünceye kadar o koltukta kalacak diye bir kaide yok.

Her gelişin bir gidişi vardır:

Misafirler, ziyarete gelirler sonrasında kalkıp giderler....

Bizler dünyaya geliyoruz, ömür tamamlanınca ebediyete gidiyoruz. Doğanın kanunu bu...

Her çıkışın da bir inişi vardır:

Dağcılar tırmanıyorlar dağlara, hedefe ulaşılmıştır. Oraları mesken tuttıkları görülmemiştir. Usulüne uygun bir şekilde inerler. Doğa sporlarının kanunu da böyle...

Bana itici gelir yönetim-siyaset konusu...

Halk tarafından seçilerek yönetime gelen kişi veya kişiler aktif bir yaşantı içinde belli bir süre hizmetten sonra yorulurlar. Makine değil, sonuçta onlar da insan...

Hastalık-sağlık ve geçen yılların oluşturduğu yaşlılık, aile ve sivil yaşantı özlemi...

Daha dinamik, daha genç nesillere bayrağı teslim ederek yönetimden kendi isteğiyle ayrılmak bir fedakarlık değil, bir mantığın gereğidir.

Bir yönetici, "ben artık yorulduğum, torunlarımı sevmek istiyorum, doğanın içinde deniz kenarında bahçem ve çiçeklerimle ilgilenerek torunlarım ve sevdiğim ailemle birlikte asude bir yaşam sürmek istiyorum" diyorsa alkışlanabilir bana göre zira dış ülkelerde böyle, iki devre görevde kalıyorlar...

Gelip-geçici bu dünyada herkesin kendi özel hayatını yaşama arzusu varken ah-keşke demeden kendimiz olarak ve dinlenerek, huzurlu yaşantıyı hayata geçirme hakkımız var,

Şu an yaşıyorsak henüz zaman geçmiş değil...

Kamuda görev yapanlar belli bir sürenin sonunda emekli oluyorlar, neden? Yorulmuş ve yaşlanmışlardır vs...

Emekli olmak da çalışanlar için bir yaşam ödülüdür, bazıları tam da emekli olacağı zamanlarda bu asude

yaşantıyı göremeden hayata veda ediyorlar, üzüürüm ben onlara yorgun gittiler diye...
Son söz olarak hayatın her aşamasında hizmette verim düşüyorsa, oto kontrol ile hiç bir etki altında kalmadan çekilmek akılcı bir davranış, mantıklı bir uygulamadır.
Benim ve sizlerin yaptığı gibi...
Sağlıklı ve huzurlu günler dilerim hepinize,
Selam ve saygıarla,
Yurdagül Alkan.